

[Poul Hansen (Kalundborg).]

medlem i virkeligheden måtte erkende, at den form for agitation, han begyndte med, var uholdbar.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Man kan naturligvis undertiden være i tvivl om, hvorvidt ens taler og ens argumenter gør noget indtryk og påvirker ens modstandere, men efter den højtærede statsministers og den højtærede udenrigsministers sidste indlæg er jeg ikke i tvivl om, at de synspunkter, jeg har gjort gældende, virkelig er nået ind til de to højtærede ministres bevidsthed og har påvirket dem. Når den højtærede statsminister nu påberåber sig Christmas Møllers navn og taler om, at det konservative folkeparti er et højkapitalistisk og reaktionært parti, er det, fordi den højtærede statsminister lider under savnet af argumenter og i stedet for bruger nogle altnor velkendte og gammelkendte måder at argumentere på. Hvis den højtærede statsminister undersøger den holdning, som det konservative folkeparti har indtaget overfor sociale spørgsmål, vil han se, at hans påstand er ganske urigtig. Men naturligvis, vi har ikke den samme sociale opfattelse som regeringen. Vi mener ikke, at alt, hvad regeringen anser for nødvendigt i social henseende, er rigtigt. Vi har bl. a. den opfattelse, at der er vidtstrakte sociale områder, som regeringen ikke interesserer sig for, fordi de ikke berører de vælgerskarer, der knytter sig til regeringen, og at den burde interessere sig mere for almenyttige spørgsmål. Disse spørgsmål har det konservative parti interesseret sig for, men det berettiger ikke den højtærede statsminister til at hævde, at vi ikke har nogen social anskuelse.

Til den højtærede udenrigsminister vil jeg gerne sige, at jeg er nærmest bedrøvet over, at den højtærede minister i den grad faldt ud af den rolle, som han normalt optræder i. Det er ganske uberettiget — og det tror jeg ærlig talt, den højtærede udenrigsminister ved nærmere eftertanke selv vil indse — at sige, at jeg har været i London og drevet privat udenrigspolitik. Den højtærede statsminister og den højtærede udenrigsminister har været nøje underrettet både før og efter om, hvad der er sket, ligesom jeg overfor den danske ambassadør i London har givet et omhyggeligt referat af min samtale. Det kan ikke være den højtærede udenrigsministers opfattelse, at

en dansk politiker, der har et bekendtskab indenfor engelske regeringskredse, og som får lejlighed til en samtale, ikke skulle have adgang til at fremsætte sine synspunkter, når de ligger indenfor den politik, som er landets, hvad udenrigsministeren særdeles vel ved de gjorde. Derfor skulle udenrigsministeren ikke have ladet sig irritere til at sige dette.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg er nødt til igen at gå til det utiltalende arbejde at påtale det ærede medlem hr. Viggo Starckes forvanskning af citater i argumentationen.

Det ærede medlem sagde, at jeg havde beskyldt ham for at have den mening, at det var uden betydning, at andre lande lukkede for vore eksportvarer. Ikke på nogen måde har jeg sagt noget sådant. Jeg har tillagt det ærede medlem den anskuelse, at det var uden betydning for vore *handlinger*, for vor politik i Danmark, om andre lande lukkede. Jeg gør opmærksom på, at jeg ikke har sagt, hvad det ærede medlem tillagde mig. Jeg har ikke talt om fordømmelse ved at føre frihandelstale. Det, jeg har kaldt fordømmelse, er i den offentlige debat at give en urigtig fremstilling af faktisk foreliggende kendsgemninger. Det er det, det ærede medlem ikke vil forstå. Det, der kompromitterer det ærede medlem, er, at han gang på gang her i tinget må finde sig i at blive grebet i forvanskninger af kendsgemninger, uden at han har nogen mulighed for at rehabilitere sig, således som det skete nu for lidt siden. Det ærede medlem tog sin tilflugt til igen at sige, at Churchill havde erklæret for et halvt års tid siden, at han var tilhænger af fri valutannotering. Selvfølgelig har Churchill ikke været så tåbelig at mene, at fri valutannotering var mulig på et tidspunkt, da alle europæiske valutakurser kun eksisterede i kraft af statsrestriktioner. Nej, det, Churchill sagde for et halvt år siden, var, at England burde tilvejebringe forudsætningerne for en fri valutannotering. Det er en grov fornærmelse mod en fremmed statsmand af Churchills format at påstå eller blot antyde, at han skulle være tilhænger af retsforbundets pengepolitik.

Må jeg dernæst sige til den højtærede statsminister, at jeg har haft lejlighed til at gøre den bemærkning, hans udtalelser naturligt måtte fremkalde. Jeg skal ikke uddybe det, men kun sige, at den skuffelse, jeg har beredt den højtærede statsminister,